

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Kopeckou v právní věci žalobců a) **Jiřího H** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Jiřím Hadravou, advokátem v Rakovníku, Havlíčkova 584 b) **Reginy H** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupené Františkem U [redacted], bytem [redacted] c) **Františka U** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] d) **Petra H** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného Františkem U [redacted], bytem [redacted] e) **Ing. Richarda H** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], proti žalované **Zemědělské společnosti Blšany, s.r.o.** se sídlem Blšany 107, IČO 47782455, zastoupené JUDr. Karlem Davidem, advokátem v Lounech, Beneše z Loun 50, o poskytnutí náhrad - **t a k t o:**

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni Regině H [redacted] částku 16.042,- Kč s 16 % úrokem od 1.4.1995 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci Františku U [redacted] částku 16.042,- Kč s 16 % úrokem od 1.4.1995 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci Petru H [redacted] částku 16.042,- Kč s 16 % úrokem od 1.4.1995 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům Regině H [redacted], Františku U [redacted] a Petru H [redacted] náhradu nákladů řízení ve výši 2.043,50 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám obecného zmocněnce Františka U [redacted], na adresu [redacted].

V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům společně a nerozdílně Jiřímu H [redacted], Regině H [redacted], Ing. Richardu H [redacted] a Petru H [redacted] částku 48.126,- Kč s 16 % úrokem od 1.4.1995 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

VI. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení ve výši 2.043,50 Kč k rukám obecného zmocněnce Františka U [redacted], na adresu [redacted].

██████████ a ve výši 125.928,- Kč k rukám JUDr. Jiřího Hadravy, advokáta v Rakovníku, Havlíčkova 584, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

VII. Doplnující usnesení

Žalovaná je povinna zaplatit státu České republice náhradu nákladů na znalečném ve výši 5.000,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Lounech.

O d ů v o d n ě n í :

Původní žalobkyně Marie H██████████ a Antonie H██████████, právní předchůdkyně stávajících žalobců, se svým návrhem domáhali proti žalovanému zaplacení částky 192.505,- Kč, kterou jim žalovaná dluží z dohody uzavřené dne 28.12.1993 o poskytnutí náhrad za znehodnocení objektu bývalého mlýna v ██████████.

Žalovaná s návrhem nesouhlasila, namítala nedostatek aktivní legitimace žalobkyň, pasivní legitimace žalované a zpochybnila platnost dohody uzavřené mezi účastníky dne 28.12.1993 a dále namítala, že se žalobci nemohou domáhat plnění v penězích.

Rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 28.4.1999 č.j. 5 C 650/95 – 90 bylo rozhodnuto, že žalovaná je povinna zaplatit oběma žalobkyním částku 192.505,- Kč s 16 % úrokem od 1.4.1995 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Současně bylo žalované uloženo zaplatit žalobkyním náhradu nákladů řízení ve výši 29.205,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet JUDr. Jiřího Hadravy, advokáta v Rakovníku. Doplnujícím rozsudkem ze dne 28.4.1999 č.j. 5 C 650/95 – 94 bylo rozhodnuto, že žalovaná zaplatí částku 192.505,- Kč žalobkyním každé jednou polovinou.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. března 2002 č.j. 12 Co 559/99 – 145 byl rozsudek Okresního soudu zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení.

Rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 19.02.2010 č.j. 5 C 650/95-283 bylo rozhodnuto, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci a) částku 96.252,50 Kč, s 16 % úrokem od 01.04.1995 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku. V části co do zaplacení částky 96.252,50 Kč byl návrh žalobce a) zamítnut, návrh žalobců b), c), d) byl zamítnut v celém rozsahu. Dále bylo rozhodnuto, že žalobce a) a žalovaná nemají vzájemně právo na náhradu nákladů řízení a žalobci b), c), d) jsou povinni zaplatit žalované náklady řízení ve výši 95.016,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Karla Davida, advokáta v Lounech, Beneše z Loun 50. Dále bylo řízení, co do zaplacení částky 300.000,- Kč zastaveno a žalované byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení státu ve výši 2.500,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Lounech.

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18.04.2012 č.j. 12 Co 394/2010-328, byl rozsudek okresního soudu ve výroku I. potvrzen, ve výrocích II., III. IV., V. a VII. zrušen a věc byla vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.08.2013 č.j. 28 Cdo 1189/2013-354 bylo dovolání žalované odmítnuto a rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 01.09.2014 č.j. 5 C 650/95-43 bylo připuštěno, aby do řízení na straně žalobce vstoupil Ing. Richard H[REDACTED]. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20.04.2016 č.j. 12 Co 180/2015-420, bylo usnesení okresního soudu potvrzeno. Dovolání žalovaného bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR č.j. 28 Cdo 5663/2016-449 ze dne 24.01.2017 odmítnuto.

Soud na základě provedeného dokazování, a to výslechu Marie H[REDACTED], Antonie H[REDACTED], svědků Jiřího H[REDACTED], Miroslava H[REDACTED], znaleckého posudku z oboru ekonomiky zpracovaného Pavlem Semerátem a listinných důkazů, zjistil následující skutečnosti: Co se týče aktivní legitimace strany žalující, bylo zjištěno, že v průběhu řízení dne 4.4.2000 zemřela žalobkyně Antonie H[REDACTED], usnesením Okresního soudu v Rakovníku ze dne 17.8.2000 č.j. D 275/2000 – 66, které nabylo právní moci dne 27.9.2000 byla schválena dohoda dědiců, podle které pozůstalí synové Jiří H[REDACTED] a Ing. Jaroslav H[REDACTED] nabyli dědictví každý jednou polovinu, restituční nárok nebyl v dědickém řízení projednán. Dne 29.11.2000 zemřela žalobkyně Marie H[REDACTED], usnesením Okresního soudu v Rakovníku č.j. D 774/2000 – 35 ze dne 8.6.2001, které nabylo právní moci dne 9.7.2001 byla schválena dohoda o vypořádání dědictví podle které zdědil pohledávku zůstavitelky vůči Zemědělské společnosti Blšany (dříve Hlavčmel s.r.o. Blšany) ve výši 192.505,- Kč pozůstalý vnuk Jiří H[REDACTED]. Na základě úmrtí obou původních žalobky se právními nástupci po zemřelé Marii H[REDACTED] a Antonii H[REDACTED] stali pozůstalí Jiří H[REDACTED] a Ing. Jaroslav H[REDACTED]. Ing. Jaroslav H[REDACTED] dne 28.7.2000 zemřel, usnesením Okresního soudu v Rakovníku ze dne 3.1.2006 č.j. D 474/2002 – 124, které nabylo právní moci dne 22.2.2006, byla schválena dohoda o vypořádání dědictví mezi pozůstalou manželkou Reginou H[REDACTED] a pozůstalými syny Ing. Richardem H[REDACTED] a Petrem H[REDACTED]. Restituční nárok nebyl v dědickém řízení projednán. V rámci dodatečného projednání dědictví bylo dne 3.4.2008 vydáno usnesení č.j. 26 D 430/2006 – 149, které nabylo právní moci dne 5.5.2008 a kterým byla Okresním soudem v Rakovníku schválena dohoda o vypořádání nového majetku, podle které pozůstalá manželka Regina H[REDACTED], pozůstalý syn Ing. Richard H[REDACTED] a pozůstalý syn Petr H[REDACTED], zdědili rovným dílem nárok zůstavitele Ing. Jaroslava H[REDACTED] jako právního nástupce Antonie H[REDACTED] uplatněný v řízení u Okresního soudu v Lounech pod sp. zn. 5 C 650/95 proti žalovanému v celkové výši 192.505,- Kč, a to každý jednu čtvrtinu v částce 48.126,25 Kč. Návrh na dodatečné dědické řízení po zemřelé Antonii H[REDACTED] ohledně projednání restitučního nároku proti žalovanému Okresní soud v Rakovníku usnesením ze dne 9.11.2009 č.j. 26 Nc 1541/2009 – 11 odmítl, usnesení nabylo právní moci dne 4.12.2009. Smlouvou o postoupení pohledávky uzavřenou mezi Ing. Richardem H[REDACTED] a Františkem U[REDACTED] dne 30.5.2008 postoupil Ing. H[REDACTED] postupníkovi Františku U[REDACTED] svoji pohledávku za žalovaným ve výši 48.126,25 Kč. S ohledem na shora uvedené vstoupili do řízení na místo původních žalobkyň Marie H[REDACTED] a Antonie H[REDACTED] a na základě úmrtí právního nástupce Antonie H[REDACTED], Ing. Jaroslava H[REDACTED] na straně žalobců Jiří H[REDACTED] (výlučný dědic Marie H[REDACTED] a právní nástupce Antonie H[REDACTED]), Regina H[REDACTED], Ing. Richard H[REDACTED] a Petr H[REDACTED] (právní nástupci zemřelého Jaroslava H[REDACTED]) a následně na základě smlouvy o postoupení pohledávky vstoupil do řízení na místo Ing. Richarda H[REDACTED] František U[REDACTED].

Žalovaná v průběhu řízení zpochybnila svoji pasivní legitimaci s tím, že není právním nástupcem původního zaniklého Zemědělského družstva Blšany. K této námitce provedl soud důkaz listinnými důkazy: Z rejstříkových spisů Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. Dz 654 a Dz 16 z protokolu o rozdělení majetku Zemědělského družstva Blšany, z dohody k protokolu o rozdělení majetku ze dne 30.12.1991 soud zjistil, že Zemědělské družstvo Blšany se sídlem v Blšanech zaniklo bez likvidace ke dni 31.12.1991 rozdělením na šest nástupnických organizací – ZD Blšany, ZD Liběšovice, ZD Strojetic, ZD Očihov, ZD Kryry a ZD Soběchleby. Podle protokolu o rozdělení majetku ZD Blšany bylo pod bodem 3 sjednáno, že závazky a pohledávky stávajícího ZD Blšany se rozdělí dle hodnoty přiznaného čistého jmění na nová

družstva celkem v % poměru. Podle propočtu hodnoty čistého jmění ve výši 20 % dle zemědělské půdy ZD Blšany připadá na Blšany podíl 12,52 %. Z dohody k protokolu o rozdělení ze dne 30.12.1991 si účastníci sjednali, že nástupnické družstvo ZD Blšany po zapsání do podnikového rejstříku přebírá veškerá práva a povinnosti vyplývající z uplatněných pohledávek a závazků po dni vzniku nových družstev, mj. i z neukončených a nově zahajovaných arbitrážních a soudních sporů. Při jejich likvidaci se bude vycházet ze zásady, že závazky roku 1991 po dohodě převezmou příslušná nová družstva, v případě nemožnosti určení příslušného ZD je převezme nástupnické ZD Blšany. Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem Dz 16, DrXXIV soud zjistil, že dne 18.12.1991 podalo Zemědělské družstvo Blšany návrh na zápis do podnikového rejstříku z důvodu rozdělení stávajícího Zemědělského družstva Blšany na samostatná družstva. Usnesením Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 31.12.1991 sp. zn. Dz 16 bylo dnem 31.12.1991 zapsáno Zemědělské družstvo Blšany, se sídlem v Blšanech, IČO 40233979, statutární orgán Miroslav H[REDACTED], předseda družstva. Dne 2. ledna 1993 navrhlo ZD Blšany provedení výmazu Zemědělského družstva Blšany s tím, že ve smyslu transformačního projektu se k 1.1.1993 jeho právním nástupcem bez likvidace stává HLAVCHMEL Blšany spol. s r.o. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. Firm17160/97, RgC3965/5, které nabylo právní moci dne 27.8.1997 byla vymazána obchodní značka Hlavchmel Blšany spol. s r.o. a zapsáno obchodní jméno Zemědělská společnost Blšany s.r.o., která je zapsána v obchodním rejstříku vedený Krajským soudem v Ústí nad Labem v oddíle C, vložka 3965, dnem 1.4.1993 pod obchodním jménem Zemědělská společnost Blšany s.r.o., se sídlem Blšany čp. 107, IČO 47782455.

K posouzení oprávněnosti uplatněného restitučního nároku a jeho výše soud provedl důkaz výsledkem původních žalobkyň, Jiřího H[REDACTED], Miroslava H[REDACTED] a nařídil vypracování znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí., jehož zpracováním pověřil znalce Pavla Semeráta a provedl listinné důkazy. Z těchto důkazů soud zjistil, že rozhodnutím Okresního úřadu v Lounech ze dne 12.8.1993 č.j. 1433/93 – R/3664/92 byla schválena dohoda o vydání nemovitostí uzavřená dne 9.4.1993 mezi oprávněnými osobami Marií H[REDACTED] a Antoníí H[REDACTED] a povinnou obchodní společností Hlavchmel Blšany s.r.o. , kterou byla oprávněným žalobkyním vydána zemědělská usedlost čp. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED], a to včetně pozemků. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 6.9.1993. Původní žalobkyně Marie H[REDACTED] a její dcera Antonie H[REDACTED] pověřily svého vnuka resp. syna Jiřího H[REDACTED] k vyřízení restitučních nároků s žalovaným , a to k uplatnění restitučních náhrad za vydané znehodnocené nemovitosti, objekt mlýna, který byl činností právních předchůdců žalovaného značně znehodnocen. Jiří H[REDACTED] , v době svého výsledku , v procesním postavení svědka uvedl, že od obou žalobkyň měl vystavenou plnou moc s úředně ověřenými podpisy žalobkyň Obecním úřadem v Kolečovicích. Jako zástupce žalobkyň jednal se zástupcem žalovaného Miroslavem H[REDACTED], který byl od 1. dubna 1993 jednatel žalovaného. Tito si dohodli, že nechají zpracovat znalecký posudek za účelem zjištění výše znehodnocení nemovitostí. Znalecký posudek zpracoval dne 9.11.1993 znalec Jan Bezchleba a zjistil výši znehodnocení částkou 562.505,89 Kč. Dne 28.12.1993 uzavřeli Jiří H[REDACTED] za žalobkyně a Miroslav H[REDACTED] za žalovaného dohodu o výpočtu a poskytnutí náhrady za znehodnocení objektu bývalého mlýna (st. parcela [REDACTED] s čp. [REDACTED]) v [REDACTED], který v předchozích letech užívalo JZD Blšany a nyní užívá jeho nástupnická organizace Hlavchmel Blšany s.r.o. Účastníci učinili nespornou výši restitučního nároku, která byla stanovena znaleckým posudkem č. 1103/102/93 vyhotoveným soudním znalcem Janem Bezchlebou dne 19.11.1993. Účastníci si sjednali, že k prvému vyrovnání dojde v termínu do 15.2.1994, a to finanční úhradou z prodeje hovězího dobytka, k poslednímu vyrovnání k termínu do 30.3.1995 téže formou. Ze zápisu o jednání mezi právním zástupcem žalobkyň a jednatelem žalovaného ze dne 12.9.1995 bylo zjištěno, že žalovaná dluží žalobkyním částku 492.505,- Kč, která měla být uhrazena do 30.3.1995 a zavázal se zaplatit žalobkyním tuto částku ve splátkách. Částka 100.000,- Kč měla být zaplacená

nejpozději do 29.9.1995, částka 200.000,- Kč do 31.12.1995 a zbývající částka 192.505,- Kč měla být projednána v lednu 1996 a případně měla být vykryta akciemi žalované. Dopisem ze dne 18.1.1996 požádala žalovaná o prodloužení termínu splatnosti dlužné částky 200.000,- Kč s tím, že tato bude splatná ve dvou splátkách po 100.000,- Kč ke dni 31.3. a 30.4.1996. Z dopisu jednatele žalovaného ze dne 21.4.1995 vyplývá, že tento navrhl na poskytnutí náhrad vydat traktor v hodnotě 150.000,- Kč a akcie. Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce tento návrh odmítli. Žalovaná byla opakovaně dopisy právního zástupce žalobkyň ze dne 8.2. a 24.3.1995 vyzvána k úhradě dlužné částky. Následně žalovaná zaplatila žalobkyním částku 300.000,- Kč. Zástupce žalované Ing. R. [redacted] dne 30.6.1996 podal návrh na dořešení restitučního nároku žalobkyň s tím, že k náhradě zbývá částka 192.505,- Kč a navrhl vydání strojového zařízení z majetku žalované případně akcií. Žalobkyně s tímto řešením nesouhlasily. S ohledem na námitky žalované ohledně zjištěné a dohodnuté výše restitučního nároku soud ustanovil znalce Pavla Semeráta, z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, který dne 15.7.1998 zpracoval znalecký posudek pod č. 480/4750/98, kterým zjistil výši znehodnocení částkou 742.232,48 Kč (cena nemovitostí k roku 1955 - 1.520.117,84 Kč, k roku 1991 - 777.885,36 Kč). Pro částku 300.000,- Kč vzali žalobkyně návrh zpět s tím, že žalovaný plnil ve třech splátkách po 100.000,- Kč, naposledy v listopadu 1995. Nadále předmětem řízení zůstalo zaplacení částky 192.505,- Kč.

Shora zjištěný skutkový stav posoudil soud podle práva. Podle § 14 odst. 3 zákona o půdě je-li cena vydávané obytné budovy, hospodářské budovy nebo jiné stavby určena ke dni 24. června 1991 nižší než cena původní stavby, má oprávněná osoba právo na poskytnutí náhrady ve výši rozdílu cen.

Soud po provedeném dokazování dospěl k následujícím závěrům:

Původní žalobkyně Marie H. [redacted] a její dcera Antonie H. [redacted] byly aktivně legitimovány k uplatnění náhrady za znehodnocení nemovitosti čp. [redacted] v [redacted]. Tato nemovitost, objekt mlýna, jim byla vrácena, každé jednou polovinou, rozhodnutím Okresního úřadu v Lounech ze dne 12.8.1993 č.j. 1433/93 – R/3664/92, kterým byla schválena dohoda o vydání nemovitostí uzavřená dne 9.4.1993 mezi žalobkyněmi na straně oprávněné a povinnou obchodní společností Hlavchmel Blšany s.r.o. na straně povinné. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 6.9.1993. Vzhledem k tomu, že objekt mlýna byl vydán jako značně zdevastovaný, měly žalobkyně nárok na náhradu spočívající v rozdílu cen nemovitosti v roce 1555 (vlastnictví přešlo na stát) a dnem 24.6.1991 (účinnost zákona o půdě).

Při posuzování procesní aktivní legitimace právních nástupců zemřelých žalobkyň, soud dospěl k závěru, že aktivně legitimován k uplatnění nároku na zaplacení částky 96.252,50 Kč s příslušenstvím je Jiří H. [redacted], který je výlučným dědicem zemřelé žalobkyně Marie H. [redacted] a v rámci dědické dohody zdědil pohledávku zůstavitelky vůči Zemědělské společnosti Blšany (dříve Hlavchmel s.r.o. Blšany) ve výši 192.505,- Kč. Vůči tomuto žalobci již výrok o povinnosti žalované zaplatit tuto částku nabyl právní moci dne 12.06.2012.

Předmětem řízení zůstalo zaplacení částky 96.252,50 Kč s 16 % úrokem od 01.04.1995 do zaplacení.

Co se týče aktivní legitimace k uplatnění této částky, soud vycházel z následujícího zjištěného skutkového stavu: právním nástupcem zemřelé Marie H. [redacted] byla její dcera Antonie H. [redacted], která zdědila na základě usnesení Okresního soudu v Rakovníku č.j. D 774/2000-35 ze dne 08.06.2001 mimo jiné i pohledávku zůstavitelky vůči žalované ve výši 192.505,- Kč. Dne [redacted] zemřela Antonie H. [redacted], podle rozhodnutí Okresního soudu v Rakovníku se

bylo dne 17.8.2000 vydáno usnesení č.j. D 275/2000 – 66, které nabylo právní moci dne 27.9.2000, a kterým byla schválena dohoda dědiců, podle které pozůstalí synové Jiří H[] a Ing. Jaroslav H[] nabyli dědictví každý jednou polovinu ale restituční nárok nebyl v dědickém řízení projednán. Následně byl návrh na zahájení dodatečného dědického řízení po Antonii H[] Okresním soudem v Rakovníku usnesením ze dne 9.11.2009 č.j. 26 Nc 1541/2009 – 11 odmítnut (usnesení nabylo právní moci dne 4.12.2009) s tím, že celá pohledávka na zaplacení částky 192. 505,- Kč proti žalované byla projednána v dědickém řízení po Marii H[] vedeném pod. sp. zn. D 774/2000 a zdědil jí v plné výši pozůstalý vnuk Jiří H[].. Dědici zemřelého Ing. Jaroslava H[] Regina H[], Ing. Richard H[] a Petr H[] podali návrh na dodatečné projednání dědictví, Okresní soud v Rakovníku vydal dne 3.4.2008 usnesení č.j. 26 D 430/2006 – 149, které nabylo právní moci dne 5.5.2008 a kterým byla schválena dohoda o vypořádání nového majetku, podle které pozůstalá manželka Regina H[], pozůstalý syn Ing. Richard H[] a pozůstalý syn Petr H[], zdědili rovným dílem nárok zůstavitele Ing. Jaroslava H[] jako právního nástupce Antonie H[] uplatněný v řízení u Okresního soudu v Lounech pod sp. zn. 5 C 650/95 proti žalovanému v celkové výši 192.505,- Kč, a to každý jednu čtvrtinu v částce 48.126,25 Kč. Dne 30.05.2008 uzavřel Ing. Richard H[] na straně postupitele s Františkem U[] na straně postupníka smlouvu o postoupení pohledávky, podle které postupitel, který je věřitelem pohledávky ve výši 16.042,08 Kč (usnesení Okresního soudu v Rakovníku ze dne 03.04.2008 sp. zn. 26 D 430/2006) postoupil tuto svoji pohledávku na postupníka za úplatu 10.000,- Kč.

Námítce nedostatku pasivní legitimace žalované soud nepřiznal oprávnění. Z provedených listinných důkazů je zřejmé, že dohodu o vydání znehodnocené nemovitosti uzavřeli původní žalobkyně s obchodní společností HLAVCHMEL s.r.o., vzniklé na základě transformace ze Zemědělského družstva Blšany. Toto družstvo bylo jedním z nástupnických družstev, původního „ velkého „ Zemědělského družstva Blšany se sídlem v Blšanech, které zaniklo bez likvidace ke dni 31.12.1991 rozdělením na šest nástupnických organizací – ZD Blšany, ZD Liběšovice, ZD Strojetic, ZD Očihov, ZD Kryry a ZD Soběchleby. Podle protokolu o rozdělení majetku „ velkého „ Zemědělského družstva Blšany bylo pod bodem 3. sjednáno, že závazky a pohledávky stávajícího ZD Blšany se rozdělí dle hodnoty přiznaného čistého jmění na nová družstva celkem v % poměru. Žalovaná poukázala, že dle tohoto protokolu dle propočtu rozdělení čistého jmění ve výši 20 % dle zemědělské půdy připadá na ZD Blšany podíl 12,52 % a žalovaná převzala závazky původního družstva pouze do této výše. Soud se s tímto názorem žalované neztotožnil. Žalovaná vyňala z kontextu protokolu pouze jedno z kritérií rozdělení čistého jmění, a to, které představuje nejnižší procento. Další jsou kritéria - dle vneseného kapitálu, pracovní účasti a skutečného jmění. Pro posouzení věcné pasivní legitimace žalované je třeba poukázat na znění dohody k protokolu o rozdělení ze dne 30.12.1991, kterou si účastníci sjednali, že nástupnické družstvo ZD Blšany po zapsání do podnikového rejstříku přebírá veškerá práva a povinnosti vyplývající z uplatněných pohledávek a závazků po dni vzniku nových družstev, mj. i z neukončených a nově zahajovaných arbitrážních a soudních sporů. Při jejich likvidaci se bude vycházet ze zásady, že závazky roku 1991 po dohodě převezmou příslušná nová družstva, v případě nemožnosti určení příslušného ZD je převezme nástupnické ZD Blšany. Z obsahu dohody k protokolu je zřejmé, že povinnosti z nově vzniklých pohledávek a budoucích soudních sporů převzalo nově vzniklé Zemědělské družstvo Blšany, u kterého žalobkyně svoji pohledávku uplatnila, tato byla akceptována a právním nástupce učiněna předmětem dohody. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. Firm17160/97, Rg C 3965/5, které nabylo právní moci dne 27.8.1997 byla vymazána obchodní značka Hlavchmel Blšany spol. s r.o. a zapsáno obchodní jméno Zemědělská společnost Blšany s.r.o., která je zapsána v obchodním rejstříku vedený Krajským soudem v Ústí nad Labem v oddíle C, vložka 3965, dnem 1.4.1993 pod obchodním jménem Zemědělská společnost Blšany s.r.o., se sídlem Blšany čp. 107, IČO 47782455. Žalovaná námitku vznesla účelově, tato nemá oporu

v dosavadně provedeném dokazování, ani statutární zástupce žalované Miroslav H[REDACTED] v rámci svého výslechu, skutečnost, že je žalovaná stranou povinnou nezpochybnila.

Co se týče věcné stránky nároku, soud i po doplněném dokazování neměl důvod odchytil se od svých původních právních závěrů a tyto nebyly Krajským soudem v Ústí nad Labem, ani Nejvyšším soudem ČR zpochybněny. Takto vzal soud za prokázané, že žalobkyně svůj nárok na poskytnutí náhrady za znehodnocené nemovitosti které jim byly vydány žalovaným dle uzavřené dohody ze dne 9.4.1993 schválené rozhodnutí OPÚ v Lounech dne 12.8.1993 uplatnily u žalované dopisem ze dne 4.12.1992 ve kterém uvedly, že žádají poskytnutí náhrady za zdemolované a jinak poškozené zemědělské stavby a obytné budovy. Tato výzva adresovaná Zemědělskému družstvu v Blšanech je psána na psacím stroji, rovněž podpisy obou žalobkyň jsou uvedeny strojově, přičemž je připojen podpis ručně Marie H[REDACTED]. Na základě této výzvy bylo dne 28.12.1993 jednáno mezi zástupcem žalovaného tehdejší jednatel Miroslavem H[REDACTED] a Jiřím H[REDACTED], který je synem a vnukem žalobkyň, dle tohoto jednání se obě strany dohodly, jednak na výši znehodnocení objektu, která byla stanovena znaleckým posudkem dne 9.11.1993 znalce Jana Bezchleby, jednak na způsobu úhrady této částky, která měla být vykryta poskytnutím finančních prostředků, získaných prodejem hovězího dobytka, 1. do 15.2.1994, poslední do 30.3.1995. Následně bylo stranami dohodnuto, že ke dni 12.9.1995 dluží odpůrce dle dohody ze dne 28.12.1993 částku 492,505,- Kč, která měla být uhrazena ve splátkách ve výši 100.000,- Kč ke dni 29.9.1995 a ve splátce 200.000,- Kč ke dni 31.12.1995 přičemž zůstatek ve výši 192.505,- Kč měl být uhrazen případně formou převodu akcií, pokud budou obchodovatelné. Dále pak bylo posunuto plnění částky 200.000,- Kč ke dni 31.3.1996 v částce 100.000,- Kč a 30.4.1996 v částce 100.000,- Kč. V mezidobí byly nároky žalobkyň vykryty a do rozhodnutí soudu zůstává nezaplacena částka 192.505,- Kč. Žalovaná nejprve zpochybnila samotnou výzvu žalobkyň, kterou uplatnily svůj nárok na poskytnutí náhrad za znehodnocení, dále namítla, že soud nepřihlédl k prekluzi nároku a konečně, že jednání ze dne 28.12.1993 nelze považovat za konkrétní dohodu o poskytnutí náhrad, dále zpochybnila postavení Jiřího H[REDACTED] jako osoby zplnomocněné jednak za žalobkyně a konečně namítla i nesprávnost znaleckého posudku znalce Jana Bezchleby ze dne 9.11.1993 a to z důvodu početní chyby. Soud má za to, že námitky žalovaného nemají podklad v provedeném dokazování. Co se týká samotné výzvy, kterou dne 4.12.1992 uplatnily žalobkyně svůj nárok pak z díky zákona o půdě ustanovení § 16 odst. 3 se podává, že oprávněná osoba vyzve k vydání náhrady aniž by v tomto ustanovení bylo specifikováno, jakým způsobem má být výzva uplatněna v kontextu z obecnou teorií o právních úkonem má být výzva učiněna aby byla konkrétní srozumitelná, aby bylo zřejmé vůči komu výzva směřuje a kdo výzvu podává. Z dopisu ze dne 4.12.1992 vyplývá, že výzvu k vydání náhrady uplatnily žalobkyně řádně, neboť z obsahu lze vyvodit, že výzva je směřována vůči Zemědělskému družstvu v Blšanech, kromě jiných nároků žalobkyně uplatňují i poskytnutí náhrady za znehodnocené obytné budovy, výzva je datována a podepsána oběma žalobkyněmi včetně uvedením jejich bydliště z čehož bylo žalované zřejmé, kdo tento návrh uplatňuje a také na základě této výzvy s žalobkyněmi žalovaná jednala. Pokud je žalovanou, zpochybňován vlastnoruční podpis " Marie H[REDACTED] " a v tomto směru bylo navrhováno doplnění dokazování o znalecký posudek z oboru grafologie, tak tuto námitku lze považovat za účelovou, dle názoru soudu není rozhodující, zda výzva byla podepsána vlastní rukou žalobkyně či nikoliv, v tomto směru označoval výše uvedený důkaz za nadbytečný. Prekluzi nároku odvolací soud odmítl, s tím, že nárok uplatnily žalobkyně včas a řádně což mmj. vyplývá i ze znaleckého posudku znalce Bezchleby, ve kterém je uvedeno, že jeho zpracování si vyžádal zástupce žalované František H[REDACTED] z pověření obou žalobkyň dne 12.8.1993, nárok byl tedy uplatněn ještě před uplynutím prekluzivní lhůty dle § 13 odst.3 zák. o půdě a odkázal na stanovisko NS ČR ze dne 19.12.1995 čj. Cpn 36/95. Žalovaná zpochybňuje i samotný obsah dohody ze dne 28.12.1993 namítá, že obsah této listiny nemůže být považován za dohodu o poskytnutí náhrady za znehodnocení nemovitostí a dále namítla, že tato dohoda byla uzavřena s Jiřím H[REDACTED],

ačkoliv tento nedoložil plnou moc k zastupování žalobkyň. Soud má za to, že i tato námitka žalované je pouze účelová se snahou vyhnout se plnění. Z výsledku žalobkyň, z výsledku svědka H[REDACTED], ale i z výsledku svědka H[REDACTED] vyplynulo, že Jiří H[REDACTED] prokazatelně jednal jako zástupce žalobkyň, a to na základě jejich zplnomocnění a jako jejich zástupce také v rámci svého oprávnění dohodu se žalovanou uzavřel. Z provedeného dokazování vyplývá, že plnou moc Jiří H[REDACTED] předložil žalované, žalovaná uvádí, že plnou moc k dispozici nemá, tuto skutečnost však nelze klást k tíži žalobkyň a v tomto směru soud žalobkyním uvěřil, když přihlédl i k věku žalobkyň, k vzdálenosti bydliště žalobkyň od místa sídla žalované. Co se týče samotného obsahu dohody, pak z této vyplývá, že předmětem dohody je poskytnutí náhrady za znehodnocení objektu za tímto účelem byl vypracován znalecký posudek Jana Bezchleby dne 9.11.1993, který zjistil vyšší znehodnocení a určil jí částkou 562.505,89 Kč. Z obsahu dohody pak rovněž vyplývá, že tato částka měla být zaplacená sice v blíže neurčených částkách však nejpozději do 30.3.1995. Účastníci si dohodly jednoznačným způsobem způsob plnění a to ve finanční úhradě, která měla být poukazována na účet žalobkyň, konkrétně specifikovaných u peněžního ústavu v Rakovníku. Dle názoru soudu lze tuto dohodu považovat za závazný právní úkon, žalovaný jej rovněž respektoval a žalobkyním poskytl částečné plnění ve výši 300. 000,- Kč z důvodu § 14 odst. 3 zákona o půdě. V průběhu řízení bylo zjištěno, že znalec Bezchleba provedl nesprávný výpočet výše znehodnocení, soud nařídil vypracování znaleckého posudku za účelem zjištění výše náhrady za znehodnocení usedlosti čp. [REDACTED] v [REDACTED] znalcem Pavlem Semerátem, který zjistil, cenový rozdíl mezi rokem 1955, kdy nemovitosti přešly na stát a rokem 1991 (24.6.) částkou 742.232,48 Kč, tedy ještě vyšší částkou než bylo mezi účastníky dohodnuto, soud má tedy za to, že početní nesprávnost původního znaleckého posudku nemůže zpochybnit skutečnou výši nároku žalobkyň. Pokud žalovaná zpochybňuje tuto dohodu a namítá, že je zde neurčitost výše a způsobu plnění, pak z dalšího jednání, které probíhalo mezi stranami a které se odráží ve vzájemné korespondenci, je zřejmé že žalovaná od samotného uzavření dohody ze dne 28.12.1993 dohodu akceptovala, částečně z ní plnila, samotná dohoda nebyla nikdy dodatečně žalovaným zpochybňována, pouze bylo argumentováno nedobрым hospodářským stavem žalovaného, který nedovoluje poskytnout plnění ve sjednaných termínech a žalovaná žádala o prodloužení lhůty k plnění. Žalovaná nároky žalobkyň vykryla až do částky 192.505,- Kč. Konečně i po změně vedoucích pracovníků odpůrce i statutární zástupce žalované ve svém dopise ze dne 30.12.1996 uzavřenou dohodu akceptoval a uváděl, že je třeba dořešit pouze částku 192.505,- Kč, avšak odmítl poskytnout finanční náhradu a nabídl plnění v zemědělských strojích, což navrhovatelky, které neprovozují zemědělskou výrobu, odmítly. K námitce žalované, že nelze požadovat plnění v penězích ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 zákona o půdě, vychází soud z ustálené judikatury, dle které, pokud si účastníci dohodli poskytnutí náhrady ihned v prvopočátku formou peněžitého plnění, může soud i ohledně této náhrady rozhodnout o plnění nikoliv ve věcech či podílu na jmění, ale v penězích.

V daném případě se jedná o závazkový právní vztah, kdy na straně věřitele vystupovaly dvě žalobkyně. V původním podání se žalobkyně domáhaly zaplacení částky 492.505,- Kč, po zpětvzetí návrhu částky 192.505,- Kč, aniž v žalobním petitu uvedly, zda se jedná o závazek dílčí či solidární. Vzhledem k tomu, že se jedná o náhradu za znehodnocení nemovitostí, které byly žalobkyním vydány každé jednou polovinou, je zřejmé, že předmětem řízení je dílčí závazek, podle kterého by příslušelo každé z žalobkyň zaplacení částky 96.252,50 Kč. Rozhodnutí soudu bylo komplikováno nejen neúplností původního žalobního petitu, ale i skutečností, že v průběhu řízení po zemřelých žalobkyních, do řízení vstoupili jejich právní nástupci. Po vyřešení formálních náležitostí a posouzení nároku po věcné stránce zůstalo nejvýše sporným, kdo z dědiců a právních nástupců je oprávněn uplatnění nároku a v jaké výši. V tomto směru soud vycházel z právních závěrů vyslovených Krajským soudem v Ústí nad Labem, podle kterého po úmrtí žalobkyně Antonie H[REDACTED] jsou k uplatnění nároku na zaplacení částky 96.252,50 Kč oprávněni pozůstalí synové Jiří H[REDACTED] a Ing. Jaroslav H[REDACTED]. V dědickém řízení nebyl nárok

po zemřelé původní žalobkyni projednán, důsledně tomu měli tito dědicové pokračovat ve vymáhání tohoto nároku jako nerozluční společníci, a to až do smrti Ing. Jaroslava H[REDACTED]. V dědickém řízení po zemřelém Ing. Jaroslavu H[REDACTED] pohledávka projednána byla a byla schválena dohoda dědiců o tom, že každý z nich zdědil z této pohledávky rovný díl, tj. částku 16.042,093 Kč. Za této situace podle názoru krajského soudu může každý z dědiců po Ing. Jaroslavu H[REDACTED], tedy pozůstalá manželka Regina H[REDACTED] a pozůstalí synové Petr H[REDACTED] a Ing. Richard H[REDACTED] nárokovat každý částku 16.042,- Kč. Vzhledem k tomu, že pozůstalý syn Ing. Richard H[REDACTED] uzavřel smlouvu o postoupení pohledávek a dne 30.05.2008 svoji pohledávku postoupil na Františka U[REDACTED], a to toliko v rozsahu svého podílu, tj. 16.042,- Kč, rozhodl soud, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni Regině H[REDACTED] částku 16.042,- Kč, žalobci Františku U[REDACTED] částku 16.042,- Kč a žalobci Petru H[REDACTED] částku 16.042,- Kč.

Ohledně druhé poloviny zbývajících části nároku původní žalobkyně Antonie H[REDACTED], která nebyla projednána ani v dědickém řízení po této zemřelé, ani později ve výši 48.126,25 Kč jsou podle závěru krajského soudu legitimováni k vymáhání této částky jako nerozluční společníci Jiří H[REDACTED] (dědic po Antonii H[REDACTED]) a Regina H[REDACTED], Petr H[REDACTED] a Ing. Richard H[REDACTED] (pro tyto potřeby mladší), všichni dědici po zemřelém Ing. Jaroslavu H[REDACTED]. Za této situace soud rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobcům Jiřímu H[REDACTED], Regině H[REDACTED], Ing. Richardu H[REDACTED] a Petru H[REDACTED] společně a nerozdílně částku 48.126,- Kč. Soud při rozhodování o způsobu plnění jednotlivým účastníkům na straně žalobců sice překročil žalobní návrhy jednotlivých žalobců. Co se týče způsobu plnění, soud byl při svém rozhodnutí ale veden snahou o definitivní uspořádání nároků žalobců s přihlédnutím k tomu, že se jedná o dlouhodobě neuspokojený restituční nárok, když dlouhodobě předmětem opakujících se rozhodnutí soudů bylo toliko řešení otázky právního nástupnictví a výše podílů jednotlivých právních nástupců s tím, že okresnímu soudu je známa i vysoká míra tolerance Ústavního soudu ČR v rámci nápravy minulých majetkových křivd.

Vzhledem k tomu, že žalovaná je s plněním v prodlení, přiznal soud všem žalobcům úrok z prodlení ve výši 16 % (dvojnásobek diskontní sazby stanovené ČNB k prvnímu dni prodlení) od 1.4.1995 (výzva k plnění dopisem Dr. Hadravy ze dne 8.2.1995 ke dni 30.3.1995) (§ 517 odst. 2 o.z., § 1970 občanského zákoníku, vládní nařízení č. 142/94 Sb.).

Při stanovení lhůty k plnění soud vycházel z doby prodlení, výše dlužné částky a uložil žalované zaplatit vše v zákonné tří denní lhůtě k plnění.

Co se týče náhrady nákladů řízení mezi žalobci b), c), d) a e) a žalovanou, soud rozhodl v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobcům, kteří byli zastoupeni obecným zmocněncem a samotnému žalobci c) náhradu nákladů cestovního z bydliště obecného zmocněnce v Praze k OS Louny a zpět, a to ve výši 2.043,50 Kč. Obecný zmocněnec doložil soudu, že požaduje náhradu cestovního za pět cest při počtu km 128 obousměrně, a to osobním vozidlem Opel Omega (4x) a osobním vozidlem Renault Laguna (1), cestovné činí u osobního vozidla Opel Omega 824,- Kč k jednomu jednání, u vozidla Renault Laguna 791,- Kč, celkem cestovné činí 4.087,- Kč. Soud náklady cestovního rozdělil ve vazbě k výrokům I., II., III. a následně ve vazbě výroku V.

Náhrada nákladů řízení úspěšného žalobce a) Jiřího H[REDACTED] byla rovněž posouzena ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř., úspěšnému žalobci byla přiznána náhrada nákladů za právní zastoupení, a to podle vyhlášky č. 270/90 Sb., 573/90 Sb. za dva úkony po 4.160,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, návrh na zahájení řízení) a čtyři režijní paušály po 30,- Kč, následně podle vyhlášky č. 177/96 Sb. za tři úkony (jednání dne 02.06.1997, 19.11.1997, 19.04.1999) po 8.920,-

Kč a šest režijních paušálů po 75,- Kč a náhradu za ztrátu času 12 půl hodin po 50,- Kč, dále podle vyhlášky č. 177/96 Sb. za vyjádření k odvolání ve výši 8.920,- Kč a zastoupení při jednání u KS v Ústí nad Labem ve výši 8.920,- Kč, čtyři režijní paušály po 75,- Kč a promeškaný čas 7 půl hodin po 50,- Kč, dále podle vyhlášky č. 277/2006 Sb. náhrada za písemné podání dne 31.03.2009 ve výši 8.820,- Kč, zastoupení při jednání u OS Louny dne 02.04.2009 ve výši 8.820,- Kč, náhradu za promeškaný čas 4 půl hodiny po 100,- Kč, náhradu za dodatečné projednání dědictví ze dne 09.07.2009 ve výši 8.820,- Kč a tři režijní paušály po 300,- Kč, dále podle vyhlášky č. 177/96 Sb. za odvolání ze dne 11.06.2010 ve výši 8.820,- Kč, jeden režijní paušál po 300,- Kč, dále zastoupení při jednání u OS Louny dne 03.04.2014 ve výši 8.820,- Kč, náhradu za promeškaný čas 4 půl hodiny po 100,- Kč a jeden režijní paušál po 300,- Kč, dále cestovné v celkové výši 2.932,74 Kč k OS Louny a zpět a 21 % DPH ve výši 21.855,27 Kč, celkem 125.928,- Kč a uložil žalované zaplatit tuto částku do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Hadravy, advokáta v Rakovníku, Havlíčkova 584.

Náhradu nákladů řízení úspěšných žalobců b), d) a e) zastoupených obecným zmocněncem Františkem U [redacted] ve vazbě k výroku V., soud přiznal ve výši druhé poloviny uplatněného nároku na cestovné obecného zmocněnce ve výši 2.043,5 Kč a uložil žalované zaplatit tuto částku do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Františka U [redacted] na adresu [redacted].

V průběhu řízení vzali původní žalobkyně návrh co do zaplacení částky 300.000,- Kč zpět, soud v této části řízení zastavil (§ 96 o.s.ř.).

Podle § 166 odst. 1 o.s.ř. nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník do 15 dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu.

Soud opomněl ve výroku rozsudku rozhodnout o nákladech zálohovaných státem. Žalobci jsou podle § 11 odst. 2 písm. i/ zákona o soudních poplatcích ze zákona osvobozeni od soudních poplatků. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V daném případě bylo ze státních prostředků zaplaceno znalečné Pavlu Semerátovi za znalecký posudek z oboru ekonomika ve výši 5.000,- Kč. Soud uložil neúspěšné žalované, u které neshledal žádné skutečnosti pro osvobození od soudních poplatků, zaplatit náklady zálohované státem ve výši 5.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Lounech.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).
V Lounech dne 25. května 2017

JUDr. Eva K o p e c k á, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Marie Čáslavská

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11.02.2019 a vykonatelnosti dne 15.02.2019, ve výroku právní moci dne 11.02.2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 12. 2018 čj. 12 Co 301/2017-537. a je vykonatelné dne 15.02.2019. Připojení doložky provedla Petra Kryndlerová dne 15.02.2019.